

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نظریه فقهی امام خمینی و علامه نوری در حوزه وحدت و تقریب مذاهب اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تطبیقی فقه و اصول، دوره 4، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسن صفرخانی - دانشجوی دکترا، گروه عرفان و تصوف، دانشکده عرفان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران.

رضا الهی منش - استادیار، گروه عرفان نظری و اندیشه های امام خمینی(ره)، دانشکده عرفان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران.

مصطفی فرهودی - استادیار، گروه عرفان نظری و اندیشه های امام خمینی(ره)، دانشکده ادیان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

ریشه های جریان اسلام گرایی در ترکیه را در تاریخ معاصر باید در بدیع الزمان سعید نوری جست که در آثار مختلفش بر وحدت و اتحاد بین مسلمانان و پرهیز از تفرقه تاکید دارد. لذا اندیشه وحدت در مرکز افکار مصلحانه اش قرار دارد و به موضوعات دیگر در راستای وحدت می نگرد اما شناخت جامعی از اندیشه های تقریبی این عالم بزرگ در ایران وجود ندارد لذا پژوهش حاضر نقش مهمی در پرکردن این شکاف شناختی خواهد داشت. بر این اساس سوال اصلی این مقاله اینست که وجوه اشتراک و افتراق اندیشه وحدتگرایی علامه نوری با اندیشه امام کدامند؟ و در این راستا سعی دارد بر اساس روش تحلیل محتوای آثار وی و مقایسه آن با رویکردهای حضرت امام موارد مشترک اندیشه سیاسی و تفاوت های این دو اندیشمند وحدتگرا را بازشناسی نماید. بر اساس یافته های مقاله، دیدگاه نوری در باب وحدت و تقریب در قالب نظریه ای به نام «اتحاد محمدی» قانندیشه نوری قابل طرح است که با داشتن شاخص ها و ویژگی های برجسته که بدانها پرداخته شده می تواند مبنای وحدت آفرینی در جهان اسلام را تولید کند و ظرفیتهای مناسبی برای الگوسازی تقریب مذاهب اسلامی در اختیار بگذارد اما از آنجا که در رویکرد امام (ره) دولت از جایگاه مهمی برخوردار است و استقرار حکومت دینی یکی از مراحل دستیابی به وحدت اسلامی است لذا پیش از ساخت جامعه اسلامی بایستی دولتی اسلامی موجود باشد در حالیکه نوری باور چندانی به اسلام سیاسی و گفتمان دولتماندازی ندارد و از نظر وی وحدت امت از مجرای وحدت دولتهای اسلامی نمی گذرد.

کلمات کلیدی:

بدیع الزمان سعید نوری، تقریب مذاهب اسلامی، طریقت نور، تصوف کردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291728>

